

Egy új NSZK épül

2025 május 06. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Németországban olyan erős a jogállam, hogy az államhatalom nyíltan diszkriminálhatja az ellenzékét.

legutóbbi szövetségi parlamenti választáson az AfD 20,8 százalékkal a második helyet érte el. De a győztes a CDU/CSU pártszövetség kancellárjelöltje, Friedrich Merz a választók egyértelmű kívánsága ellenére nem egy stabil

konzervatív koalíciót akart létre hozni, hanem minden választás előtt ígéretét 180 fokban fordulattal a sutba dobta, hogy megvásárolja a legnagyobb vesztes SPD szavazatait és beleülhessen a rég óhajtott kancellári székbe.

A választók ilyen mértékű becsapásának az lett az eredménye, hogy az AfD mára már megelőzte összes parlamenti vetélytársát és az első helyen áll a választók preferenciájában. Nem csoda, hogy a hagyományos pártok pánikban vannak és minden eszközzel támadják azt az AfD-t, amely konzervatív és nemzeti érzelmű programjával egyre több embert tud maga mögé állítani.

Az ússzel megbukott jelzőlámpa koalíció belügyminisztere, Nancy Faser már tavaly tavasszal kiadta az alkotmányvédelmi hivatalnak, hogy gyűjtsenek olyan lejáratóanyagot az AfD ellen, amellyel majd alkotmányellenes, a demokratikus rend megdöntésére törekvő szélsőjobboldali pártnak nyilváníthatják és ezzel különféle szankciókkal sújthatják az egyre sikeresebb pártot.

Az alkotmányvédelmi hivatal időközben lemondott vezetője, Thomas Haldenwang egy jó közalkalmazotthoz híven készséggel teljesítette főnöke kívánságát és 1100 oldalon összegyűjtetett – hangsúlyozottan nyílt forrásokból (titkosszolgálati módszerek nélkül), sajtócikkekből, az AfD választási programjából és politikusainak beszédeiből stb. – egy olyan dossziét, amely alapján a legnagyobb ellenzéki pártot most „bizonyítottan szélsőjobboldalinak” nyilvánították. Ennek az lesz a következménye, hogy innentől minden sajtóorgánus ezzel a jelzővel illetve fogja megemlíteni az AfD-t.

Faser így indokolta az AfD új besorolását:

„Mert az AfD bizonyítottan a szabadságon és demokrácián alapuló alaprend ellen irányuló törekvéseket követ. Az AfD egy olyan etnikai népfogalmat képvisel, amellyel egész népcsoportokat diszkriminálnak. A migrációs háttérrel rendelkező állampolgárokat másodrangú németként kezelik. Ez egyértelműen ellentétes az Alaptörvény 1. cikkében garantált emberi méltósággal. Népi-nemzeti hozzáállásuk rasszista kijelentésekben mutatkozik meg, különösen a bevándorlók és muszlimok ellen.”

A valósággal hadilábon álló miniszter továbbá azt fűllentette, hogy „az új besorolás egy átfogó és semleges vizsgálat eredménye, amelyet egy 1100 oldalas szakvéleményben fektettek le. A szakvéleményre semmilyen politikai befolyást sem gyakoroltak.”

Hogy ez miért hazugság? Azért, mert az alkotmányvédelmi hivatal elnöke politikai közalkalmazott, aki tevékenységét a közalkalmazotti státustörvény 30. paragrafusa értelmében köteles a kormány alapvető politikai nézeteivel és céljaival összhangban végezni.

Magyarul politikai irányítás alatt áll! A baloldali kormány az alkotmányvédelmi hivatalt a demokrácia minden szabályát megszegve, közpénzből az ellenzék elleni intézményesített harcra használja fel.

Ezzel a belügyminiszternek saját maga bizonyította be, hogy titkosszolgálat ilyen célra történő felhasználásával pont a veszélyeztetni a demokráciát és a jogállamiságot, amelynek védelme az ő feladata lenne!

A „titkosnak” nyilvánított anyaggal semmilyen bizonyítékot sem szolgáltatott, mert a dosszié állításuk szerint csak „belső használatra” szolgál. De persze az uralkodó kaszt kedvenc újságjai vidáman idézhetnek belőle, mi több, professzorok és egyéb fizetett véleményharcosok csámcsoghatnak annak állításain, bizonygatva a szándékolt lejárató jelzők valóságtartalmát. Természetesen az AfD-nak nem adtak belőle, hogy bíróságon megtámadhassa a rágalmozó és hitelrontó irományt. Ennek ellenére be fogják perelni az alkotmányvédelmi hivatalt.

Az AfD ilyen mértékű hitelrontásával több célt is elér akarnak érni. Elsősorban hangulatkeltésre, a választók befolyásolására szolgál, de az új besorolás felhatalmazza az titkosszolgálatot arra is, hogy innentől lehallgatásokkal és egyéb titkosszolgálati módszerekkel figyelhessék meg a párt politikusait és küldhessenek besúgókat annak rendezvényeire. Azok a rendőrök és tanárok is veszélyben vannak, akik az AfD tagjai, mert elveszíthetik az állásukat és a közalkalmazotti státusukat. Ez is megfélemlítés egyik formája.

A szövetségi parlamentben a többi párt eddig is megtagadta, hogy a házszabály értelmében az AfD is kaphasson egy parlamenti elnökhelyettesi posztot, nem kaphatott parlamenti bizottságokban sem elnöki szerepet, pedig mint a legnagyobb ellenzéki pártként több ilyen is járna neki. De „bizonyítottan szélsőjobboldali” pártnak csúfolva ezt most pláne megtagadják tőle.

A kötelezően minden háztartás által fizetendő tévé- és rádiódíjból finanszírozott, de a kormány befolyása alatt álló elektronikus média az AfD-t megkérdőjelező jelzésekre hivatkozva megtagadhatja politikusaik fellépéseit. Ami persze eddig is szokás volt, hogy a szokásos heti beszélgetéssorokban csak ritkán szerepelhettek az AfD politikusai. Georg Restle, az ARD hírhedt szélsőbalos műsorvezetője már az X-en kijelentette, hogy „bizonyítottan szélsőjobboldaliaknak és az alkotmány ellenségeinek nem szabad porondot adni!”

Egy párt ilyen mértékű jogfosztása példátlan Németország történetében. Az összes többi párt képviselői egymást túlharsogva követelik az AfD betiltását is. Ami persze egy többéves folyamat lenne és amelynek kimenetele az eddigi hasonló esetek ismeretében nem vezetne a párt betiltásához. De addig is büntetlenül, folyamatosan támadhatnak és rágalmazhatnak.

Vezető amerikai politikusok mélységesen elítélték a német kormány antidemokratikus akcióját. Marco Rubio külügyminiszter finoman fogalmazott: „Németország éppen új jogosítványokat adott titkosszolgálatának az ellenzék megfigyelésére. Ez nem demokrácia – ez álcázott zsarnokság.”

J.D. Vance alelnök reakciója ez volt: „Az AfD a legnépszerűbb párt Németországban, és messze a leginkább reprezentatív Kelet-Németországban. Most a bürokraták megpróbálják elpusztítani. A Nyugat együtt bontotta le a berlini falat. Ezt most újra felépítették – nem a szovjetek vagy az oroszok, hanem a német establishment.”

Nancy Faser belügyminiszter az irányítása alatt álló alkotmányvédelmi hivatalnak a legnagyobb ellenzéki párt ellen indított akciójával csúfot szőtt a demokráciából, ha egy állítólag semleges hatóságnak ilyen utasítást adhat. Cselekedetével inkább azt bizonyította be, hogy Erich Mielke Stasijához hasonlóan egy besúgókat foglalkoztató, totalitárius, elnyomó intézményrendszert akar újra bevezetni.

Nem kell filozófusnak lenni ahhoz, hogy az ember megértse, hogy a történelem azért ismétli meg önmagát, mert az ember nem tanul belőle. Tehát azért fontos a történelem ismerete, hogy időben felismerjük, ha valami olyan bukkan fel, ami már volt.

Volt egyszer két német állam, a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság. Azután úgy egyesültek, hogy az NDK belépett az NSZK-ba, azaz annak az alaptörvényének joghatósága alá és így lett belőlük újra Németország. Mint mindenhol, itt is voltak pártok, régiak, újak, régiek új borbélyeivé lettek, bal- és jobboldaliak. Teltek, múltak az évek és a CDU-ból kivált néhány politikus, akik 2012-ben nemzeti érzelmükre hallgatva és az egyre balra tolódó és központosító Európai Unió és a korábban kemény valutának számító német fizetőeszköz, a márka feladása és a kezdődő migrációs nyomás miatt vissza akartak térni a korábban sikeres Németország irányába. Így jött létre az AfD. Mára megelázták az összes többi pártot. Ezért félnek tőlük, ezért támadják őket olyan antidemokratikus eszközökkel, amelyek a szocialista népsanyargató rezsimek módszereire emlékeztetnek.

Németország politikai rendszere sajnálatosan eltolódott egy szélsőbaloldali, a szólásszabadságot megnyirbáló, ellentmondást nem tűrő, totalitárius és elnyomó állam irányába.

Willkommen az új NSZK-ban, a Német Szocialista Köztársaságban!

Vida Ákos

A szerző újságíró, tudósító (München)

www.magyar nemzet.hu

Ajánló
